

Predmet: *Bytyqi* (optuženi Sreten Popović i Miloš Stojanović)

Okružni sud u Beogradu - Veće za ratne zločine

Broj predmeta: K.V. br. 3/2006

Glavni pretres: 22.03.2007.

Izveštaj: Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović, punomoćnici žrtava

Saslušanje svedoka Ramadana Minuši

Svedok je sin Vadžida Minuši, koji je stanovao u istoj zgradi gde i majka braće *Bytyqi*. Svedok poznaje svu trojicu još od malena. Zna da su živeli u Americi kod oca. Video ih je u Prizrenu dva dana pre nego što su krenuli da njega, suprugu, dvoje dece, oca Vadžida i rođaka Miroslava Mitrovića prebace do granice sa Srbijom. Krenuli su sa dvoja kola, *golfom* i *opelom*, koji su pozajmili od komšije. *Golf* je vozio Mehmet a drugi Agron, a sa njima je bio i treći brat Ylli. U Prištini, na nekoj benzinskoj pumpi, gde su kupili benzin, braća *Bytyqi* su kupili neke metalne pločice. Svedok se ne seća da li su pločice kupila sva trojica ili samo dvojica. Ne zna da li su imali novac i neka dokumenta.

Braća *Bytyqi* su ih dovezla do Srbije, pre Kuršumlije ih je zaustavila srpska policija i sprovela u SUP u Prokuplju. Pitali su Ramadana šta je on i on je rekao da su Romi a braća *Bytyqi* su rekli da su Albanci. Odmah zatim policija ih je odvojila i uvela u neki kombi a potom ih odvezla u SUP u Prokuplju. Ramadan i ostali su ih pratili. U SUP-u su saslušani Vadžid, Miroslav Mitrović i svedok, pa su nakon toga pušteni a braća *Bytyqi* su zadržani. Svedok je sa decom, trudnom suprugom, ocem i Miroslavom Mitrovićem celu noć proveo ispred zgrade SUP-a nadajući se da će braća *Bytyqi* biti puštena. Sutradan ujutro inspektor Zoran im je rekao da su braća osuđena na 15 dana zatvora i da će im javiti kada će biti pušteni.

Svedok zna da su njegov otac i Miroslav jednom prilikom razgovarali telefonom sa braćom. Tom prilikom svedok je razgovarao sa Agronom, on ga je pitao kako su deca. Svedok takođe zna da su Miroslav i njegov otac išli da sačekaju braću ispred zatvora, međutim tamo su im rekli da su pušteni.

Svedok je posle dve godine saznao da su braća *Bytyqi* ubijena.

Saslušanje svedoka Vadžita Minuši

Svedok je ostao pri tvrdnji da su braća *Bytyqi* imala metalne pločice kada su krenula iz Prizrena, kada mu je predsednik Veća predočio da njegov sin Ramadan kaže da su braća te pločice kupila na benzinskoj pumpi u Prištini.

Saslušanje svedoka Miroslava Božića

Svedok je bio policajac u OUP-u u Staroj Pazovi, u Srbiji. Otišao ja na obuku sa grupom od 10 policajaca iz policijske uprave Sremska Mitrovica. Pamti da je na obuci bio početkom jula 1999. godina. Instruktori su bili pripadnici *Crvenih beretki* [JSO].

Svedok se seća da je pripadnike policije koji su bili na obuci, prvog ili drugog dana pozdravio Goran Radoslavljević Guri. Jednom je bio i general Obrad Stevanović, za koga zna da je bio komandant PJP.

Svedok je bio na Kosovu u vreme NATO bombardovanja, u 23. odredu PJP.

Saslušanje svedoka Dragana Novakovića

Svedok je u vreme događaja bio zaposlen u Komunalnom preduzeću u Kladovu kao rukovaoc građevinskih mašina. Radio je sa bagerom, koji ima dve kašike, jednu za kopanje i drugu za utovar. Sa tim bagerom iskopao je dve rupe u kampu u Petrovom selu a njegov kolega je pre njega takođe iskopao dve rupe. Svedok misli da je te dve rupe iskopao krajem juna ili početkom jula 1999.godine i da je istog dana zatrpao dve rupe u kojima je odlagano smeće. Obe rupe koje je iskopao, kao i one dve koje je zatrpao, nalazile su se izvan kampa, između puta i šume, na udaljenosti od kampa na oko 300m. Mesto gde je kopao rupe pokazao mu je jedan vojnik u maskirnoj uniformi.

Svedok je i ranije radio u tom kampu pa je tri, četiri dana pre kopanja rupa radio u krugu kampa na iskopavanju kanala za električne kablove. Tom prilikom je upoznao rukovodioca kampa po nadimku Đera.

Svedok je posle tri godine pozvan od strane suda da pokaže rupe koje je kopao kao i rupe koje je zatrpavao. Dve rupe, koje je on iskopao, ostale su potpuno prazne. Leševi su nađeni u dve rupe sa smećem koje je on zatrpao. U većoj je pronađeno oko 60 a u manjoj oko 30 leševa.

Saslušanje svedoka Boška Radojkovića

Svedok je u vreme događaja radio kao kriminalistički tehničar u OUP-u Kladovo. Za masovne grobnice u Petrovom selu saznao je od kapetana Karleuše koji ga je u maju 2001. godine pozvao i rekao mu da će kod njega doći jedan čovek i da sa njim treba da ide u Petrovo Selo. Došao je Božidar Protić koga je od ranije poznao, s kim je otišao u Petrovo Selo i tamo je već bila policija, Furdulović iz Službe za otkrivanje ratnih zločina, istražni sudija Milorad Momčilović, tužilac Miroslav Srzentić, obojica iz Negotina i obducent dr. Božić. Božidar Protić je pokazao istražnom timu veću masovnu grobnicu u bagremaru ali tom prilikom nije pokazao lokaciju druge. Rekao je svedoku da se ta druga nalazi na brdašcu pored puta, sa leve strane i da je manja. Svedok je dva puta pitao B.Protića da pokaže tu drugu masovnu grobnicu ali je Protić prvo rekao da će je kasnije pokazati a potom je rekao da neće da pokaže. To je svedok preneo Furduloviću a ovaj je rekao da nije važno i da istražna ekipa može da napusti teren. Ostala je policija koja je danonoćno obezbeđivala lokaciju.

Krajem juna 2001. godine počela je ekshumacija tela iz obe grobnice. Svedok je jednom prilikom, pre ekshumacije, išao sa Milošem Stevanovićem da bi mu pokazao gde je kopao drugu rupu. Tela braće Bytyqi su nađena na vrhu manje grobnice. Tela su bila uredno poređena jedno pored drugog. Ruke su im bile vezane žicom i imali su povez na očima. U zadnjem džepu

jednog od braće nađeno je rešenje sudije za prekršaje iz Prokuplja. Jedan projektil nađen je u lobanji jednog od braće.

Ekshumaciji su prisustvovali istražni sudija Okružnog suda u Negotinu Milorad Momčilović, okružni tužilac u Negotinu Miroslav Srzentić i veštak sudske medicine profesor Vujadin Otašević.

Saslušanje svedoka Miroljuba Vidojkovića

Svedok je pre rata bio saobraćajni policajac u Prizrenu na Kosovu. Početkom jula 1999. bio je na obuci u Petrovom selu. Optuženog Popovića je zapamtio po liku ali ga je bolje upoznao na tromesečnoj obuci za instruktore u avgustu, septembru i oktobru 1999. godine. Dok je bio na obuci u Petrovom selu nije znao da ima zatvorenih lica, niti mu je poznato da je neko preuzeo neka zatvorena lica iz kampa. Za sudbinu braće Bytyqi je saznao iz medija, kada su o tome počeli da pišu.

Fond za humanitarno pravo